INKIJKVERSIE
SCRIPT

WACHTEN OP HARDIN

Een komische Western
in twee bedrijven

door

PATRICK COOLEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WACHTEN OP HARDIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PATRICK COOLEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.
Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

De Saloon-vrouwen & Leiding:

Kitty LeRoy - Mede-eigenaar van saloon The Dusty Boots. Ze heeft een agressieprobleem, poetst constant haar revolver en schuwt geen harde actie om haar zaak te beschermen.

Josephine Hensley - Mede-eigenaar van de saloon. Ze is nuchter, gevat, pakt de zaken graag praktisch aan en deinst er niet voor terug om wapens te gebruiken om haar wil door te drukken.

Poker Alice - De kastelein achter de bar. Ze is extreem kort van stof, reageert vaak met één enkel woord, observeert alles en ontpopt zich op het cruciale moment als een ijskoude scherpschutter.

Fannie Porter - De hoerenmadam. Ze is alleen begaan met haar inkomsten, briesend, theatraal en extreem gedreven om haar imperium te beschermen.

Susanna Salter - De hysterische en lafhartige burgemeester. Ze raakt snel in paniek, maalt om de regels en morele waarden, maar laat zich makkelijk overrompelen door de kordate saloon-dames.

De ‘Meisjes van Plezier’:

Midnight Rose - Het “slimste” meisje van plezier, al is ze extreem snel bang. Ze is dramatisch, probeert samen met Kate onder het werk uit te komen en maakt zich vooral druk om het uiterlijk en de hygiëne van mannen.

Big Nose Kate - Het “domste” meisje van plezier. Ze heeft moeite met nadenken en rekenen, volgt trouw de sabotagetrucjes van Rose en pakt per ongeluk een zware zoen van de verkeerde dorpsgenoot op.

De ‘Kneuzen’ (De overgebleven mannen):

Jack Elam - Een doorgewinterde loser die stekeblind is vanwege zijn gigantische brillenglazen. Hij ziet overal gevaar of ‘stoute meiden’ in die er niet zijn.

Charley Hanks - Een stokdove dorpsgenoot. Hij schreeuwt altijd op maximaal volume omdat hij zichzelf niet hoort en begrijpt vrijwel elk gesprek verkeerd.

Don Knotts - Een gigantische angsthaas en moederskindje. Hij raakt in shock van het minste geluid, hyperventileert snel en kruipt het liefst op de grond of in een schijthuis om te schuilen.

De ‘Outlaws’ & Revolverhelden:

Calamity Jane - Een schietgrage, intimiderende en zelfverzekerde cowgirl. Ze laat zich door niemand de les lezen, zet de kneuzen hardhandig op hun plek en leidt het complot tegen Hardin.

Jesse James - Een beruchte outlaw die zich voordoet als een uitgehongerde, werkzoekende zwerver. Hij werkt heimelijk samen met Jane en Billy the Kid.

Billy the Kid - Eveneens een gevaarlijke outlaw die onder dekking van een armoedige werkzoekende het stadje infiltreert. Hij heeft een charmante en verleidelijke babbel naar de dames toe.

DECOR:

1. Achterwand Centrum - De Bar: De bar staat centraal tegen de achterwand. Poker Alice heeft hierdoor vanaf haar plek een dominant overzicht over alles wat er in de saloon en met de gasten gebeurt. Onder de bar liggen alle belangrijke rekwisieten klaar (geweer, dweil, Bijbel, worstenpan).
2. Achterwand Links - Klapdeuren: De klapdeuren zijn iets naar links verschoven. Dit creëert een duidelijke 'ingangslijn' vanuit de dorpsstraat naar het speelvlak voor opkomsten van personages als Fannie, burgemeester Susanna of vluchtende dorpsgenoten.
3. Rechts (Stage Right) - Trap naar Boven: De trap leidt naar de kamers van de meisjes (Rose & Kate).
4. Het Speelvlak (Midden / Vooraan): De saloontafels staan zo opgesteld dat er voldoende ruimte overblijft voor de fysieke comedy en slapstick.

REKWISIETEN:

Achter de bar: Koperen pullen, glazen spoelbak, vieze afwasdoeken, flessen drank (waarvan één gelabeld met schedel), een rauwe citroen, een loodzwaar dubbelloops-geweer, munitiekist, een dikke Bijbel, een pan met rookworsten, rol touw en een gietijzeren koekenpan.

Op toneel: Telegrammen/perkamenten voor burgemeester Susanna, sheriffsterren (blikken speldjes) en koperen gehoortoeter voor Charley.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: In de saloon The Dusty Boots

(Een ouderwetse saloon met een bar en een aantal tafels en stoelen. Poker Alice staat achter de bar en poetst glazen, Kitty LeRoy en Josephine Hensley zitten aan een tafel en drinken whisky.)

KITTY: *(slaat met haar vuist op een tafel)* Het is over tienen, Josephine! Over tienen! Normaal gesproken stinkt deze tent nu al naar goedkope tabak, ranzig zweet en verschaald bier! Waar blijft die bende alcoholisten?!

JOSEPHINE: Rustig aan, Kitty. De paarden in de stal staan te trappelen door de stress. Die voelen de bui al hangen. Dit is niet zomaar stilte. Dit is de stilte voordat de pleuris uitbreekt.

KITTY: Ik wil geen stilte, ik wil rinkelende munten en idioten die elkaar de hersens inslaan voor mijn bar! En waar hangen die twee zogenaamde ‘vliegende brigades’ van ons uit? Rose en Kate horen allang beneden te zijn om die kerels het geld uit hun zakken te kloppen. *(gilt naar boven)* Rose! Kate! Kom van dat nest af, luie varkens!

JOSEPHINE: *(lacht rauw)* Bespaar je de moeite. Boven rillen ze zo hard dat het huis ervan schudt. Midnight Rose zit verstijfd van schrik onder het bed, en Big Nose Kate houdt haar grote mond zo strak dicht dat ze door haar neus moet ademen.

KITTY: Schrik? Voor wat? Een paar indianen met pijl en boog? We runnen deze saloon al vijf jaar met z'n tweeën. We hebben de cholera overleefd, een indianenaanval én zelfgestookte whisky van Alice. Alice! Schiet eens op met die glazen en gooi er eens een zinnig woord uit. Waarom is er niemand?

ALICE: *(stopt abrupt met poetsen)* Wes.

KITTY: *(fronst)* Wat Wes? Wie Wes? Waarom Wes?

JOSEPHINE: John Wesley Hardin, Kitty. De man die een sheriff neerschoot omdat hij vond dat ‘ie hem te lang aankeek. Hij is onderweg met zijn mannen. Gisteravond is hij de grens overgestoken. Het gerucht gaat dat hij onderweg een compleet dorp heeft uitgemoord, omdat ze hem niet op tijd herkenden.

KITTY: *(slikt even zwaar)* Die schietgrage psychopaat? Wat doen

onze mannen? Waarom kruipen ze thuis onder de wol?

JOSEPHINE: Omdat John Wesley Hardin niet praat, Kitty. John Wesley Hardin schiet eerst, en stelt dan vragen aan het lijk. Hij heeft in zijn eentje al meer dan honderd man omgelegd. De mannen hier kruipen nog liever onder hun eigen koe dan dat ze Hardin tegen het lijf lopen.

KITTY: Honderd? Wat een fabeltjes. Niemand schiet honderd man neer zonder zelf minstens één keer een kogel te krijgen. Waar is die waardeloze sheriff van ons? Josef Pervis had al een legertje moeten optrommelen!

JOSEPHINE: Pervis? Onze dappere wetshandhaver? Die is hem allang gesmeerd.

KITTY: Wat bedoel je, gesmeerd?!

JOSEPHINE: Hij zat vanmorgen om vijf uur al op zijn knol. Hij liet een briefje achter. ‘In verband met een uiterst dringende conferentie over de belasting op steaks in de hoofdstad.’

KITTY: Conferentie over steaks?! Mijn reet! Die senator zit driehonderd kilometer verderop met zijn dikke pens te vissen!

ALICE: Lafaard.

JOSEPHINE: Exact. Zodra Josef de naam ‘John Wesley Hardin’ hoorde, vlogen de vlekken hem in de nek, heeft hij zijn sheriffster in het varkenskot gegooid en is hij keihard naar het zuiden gevlucht. We staan er alleen voor. De sheriff is gevlogen, de mannen hebben spontaan eierstokken gekregen, en onze meiden liggen in een foetushouding boven.

KITTY: *(loopt resoluut naar de bar, pakt een fles whisky en schenkt twee glazen tot de rand vol)* Dus het komt weer op ons neer. Zoals altijd in deze rotstad. Twee vrouwen, één barvrouw en een bende psychopaten die elk moment door de deur kan vliegen.

JOSEPHINE: *(Heft haar glas)* Op een glorieuze dood dan maar?

KITTY: Nee. We gaan die John Wesley Hardin laten zien dat de vrouwen van ‘The Dusty Boots’ zich niet de tent uit laten jagen door een vent met een reputatie. Alice, zet de munitiekist op de toonbank en laad de wapens. De storm komt eraan, en we gaan schieten tot de lopen smelten.

(De klapdeuren vliegen met een vaart open. Fannie stapt binnen. Zij ziet eruit als een hoerenmadam en wappert met een waaier. Kitty en Josephine trekken van schrik hun revolver.)

FANNIE: Geen klanten, geen drank, geen meisjes en twee vrouwen met een geladen revolver. Wie van jullie heeft besloten mijn bedrijf om zeep te helpen?

KITTY: *(droog, terwijl ze haar revolver poetst)* Nou, Fannie, die hitsige heren zitten nu thuis thee te drinken met hun eigen vrouw. John Wesley Hardin is in aantocht. Sheriff Pervis is hem al gesmeerd en de mannen durven nog niet eens naar buiten om te plassen.

JOSEPHINE: Ze schijten allemaal in hun broek, Fannie. De zaak ligt plat.

FANNIE: *(briesend)* Wat?! Een of andere ordinaire, ongewassen revolverheld die mijn imperium komt verstoren?! Dacht het effe níét! Dat laat ik mij niet gebeuren door een vent die alleen een wapen uit zijn broek haalt! En waar zijn mijn goudmijntjes? Waar zijn Rose en Kate?!

ALICE: *(wijst naar het plafond)* Zolder. Bang.

FANNIE: *(beent woedend naar de trap en gilt naar boven)* Rose! Kate! Onmiddellijk met die luie achterwerken naar beneden komen, jullie parasieten! Het zal mij werkelijk aan mijn perfect gevormde reet roesten of er een John Wesley Hardin, een Pat Garrett of een hele horde wilde indianen aankomt! Er moet geld in het laatje! Hup, de werkvloer op! Het is hier een commerciële onderneming, dus laat je koopwaar zien.

ALICE: *(pakt een munitiekist en schuift het naar Kitty)* Kogels.

Scène 2: Stoffige gasten

(Fannie af naar boven. Twee jonge stoere cowboys komen binnen. Ze kijken aandachtig rond en ploffen neer aan de dichtstbijzijnde tafel.)

JOSEPHINE: *(kijkt de mannen aan en loopt langzaam op hen af)* Jullie zijn niet van hier. Wat komen jullie hier doen op de vroege ochtend? En nog belangrijker... hebben jullie geld?

BILLY: Nou... eh... mevrouw... het is werkelijk een oven daarbuiten. Mijn broek zit vastgeplakt aan mijn zadel. We snakken al uren naar een koud biertje. Twee bier, alstublieft.

JOSEPHINE: Bier kan. Maar eerst praten. Geen hond laat zijn gezicht hier vandaag zien, omdat iedereen bang is voor een kogel. Dus wat brengt twee sukkels zoals jullie naar 'De Dusty Boots'?

JESSE: We zoeken werk, mevrouw. We zwerven al dagen rond. Overal sturen ze ons weg. We hopen dat ze hier in het dorp nog sterke mannen kunnen gebruiken. Voor op het land, in de mijnen... we zijn niet kieskeurig.

JOSEPHINE: Werk zoeken, hè? Nou, aan die armpjes te zien wordt het geen mijnwerk, maar voor twee kerels die zo lang in de hitte hebben rondgedoold valt hier vast wel iets te regelen. Een koel biertje, een stoel in de schaduw... en als jullie écht wat warmte kwijt willen, zitten erboven nog een paar dames die zelfs de Texaanse zon doen verbleken. Maar dan moet er wel betaald worden, heren. Fannie Porter is veel, maar zij doet niet aan naastenliefde.

BILLY: Gezelschap klinkt fantastisch, werkelijk... Maar ik vrees dat er in onze zakken alleen maar stof zit.

JESSE: Ja, we hebben net genoeg voor twee biertjes. Meer niet. De rest is onderweg verdampt.

JOSEPHINE: Geen centen, geen liefde. Zo werkt het hier. Maar goed, dorstige kelen weigeren we niet. Alice! Twee bier voor deze twee armoedzaaiers!

(Alice knikt kort, pakt twee gigantische pullen en tapt ze in één vloeiende beweging vol. Josephine loopt naar de bar.)

ALICE: *(tegen Josephine knikkend naar de mannen)* Bier!

(Josephine pakt de schuimende pullen en brengt het naar de mannen.)

JOSEPHINE: Alsjeblieft. Sla het snel achterover, heren. En als jullie verstandiger zijn dan een dode prairiehond, maken jullie daarna dat jullie wegkomen. Jullie kwamen hier voor werk, maar het enige wat deze stad vandaag uitdeelt, is lood. Gratis, rechtstreeks tussen de ribben.

Scène 3: Het smeden van een oorlogsplan

(De klapdeuren klappen nu helemáál uit elkaar. Opnieuw trekken de dames hun pistolen van schrik. Susanna, de burgemeester, stormt binnen. Haar chique jurk zit vol moddervlekken. Haar burgemeestersketting hangt half over haar rug.)

SUSANNA: *(hysterisch, zwaaiend met een verfrommeld papier)* Ramp! Een vreselijke ramp! Kitty! Josephine! We zijn allemaal ten dode opgeschreven! De beschaving stort in! Zo waar ik Susanna Salter heet.

KITTY: *(grijpt haar bij de kraag en schudt haar stevig heen en weer)* Rustig aan, burgemeester! Adem in door je neus en blaas uit door je oren. Wat is er precies gebeurd?

SUSANNA: *(nog steeds in paniek)* Een telegram... van sheriff Josef! Hij heeft vanuit de hoofdstad laten weten dat hij hélemaal niet meer terugkomt! Hij heeft officieel ontslag genomen en is overgestapt op een carrière als begrafenisondernemer! En dat is nog niet alles... Zodra de mannen van hier hoorden dat Josef hem had gesmeerd, zijn ze als een stel opgeschrikte kippen hun huifkarren opgesprongen! De smid, de bakker, de bankdirecteur... allemaal weg! Er zijn alleen nog maar vrouwen over, en een paar hopeloze sukkels die te dronken of te traag waren om te vluchten!

JOSEPHINE: *(slaat met haar vuist hard op de bar)* Verdomme! Dus die laffe honden laten ons hier achter als schietschijven?

SUSANNA: Ja! En waarom? Omdat de bende van John Wesley Hardin de boel komt plunderen! Ze willen de bank leeghalen, de saloon leegzuipen en onze stad veranderen in een spookstad! Wat moeten we nu? Moeten we ook onze rokken opheffen en rennen?!

(De cowboys hebben hun bier achterovergeslagen en liggen inmiddels met hun hoofd op tafel te slapen. Precies op dat moment verschijnt Fannie boven aan de trap en komt naar beneden, terwijl ze de doodsbange Rose en Kate meesleept.)

FANNIE: Vluchten?! Ik dacht het werkelijk níét, Susanna! Ik heb drieduizend dollar, bloed, zweet en minstens twintig lagen dure Franse parfum in deze toko zitten! Ik ga mijn etablissement niet zomaar cadeau geven aan een bende ongewassen plunderaars die waarschijnlijk hun eigen naam niet eens kunnen spellen!

KITTY: Fannie heeft gelijk. Vluchten heeft geen zin, op die open prairie knallen ze ons als prairiehonden neer. We hebben geen keus. We moeten vechten. *(wijst naar een tafel)* Josephine, Susanna, Fannie... zitten. Nu. We gaan een oorlogsplan smeden.

(De vier vrouwen schuiven hun stoelen aan. Alice zet zwijgend een hele fles whisky en vier glazen neer.)

ALICE: Schietschijven.

JOSEPHINE: *(grijpt de fles, schenkt de glazen tot de rand vol)* Goed. Daar zitten we dan. De burgemeester zonder ruggengraat, de madam met de grote mond, de kroegbaas met een agressieprobleem en ikzelf. O ja, en dan onze kastelein Poker Alice. Als die bende denkt dat ze hier makkelijk kunnen huishouden omdat de mannen weg zijn... dan gaan we ze de pijnlijkste les van hun criminele leventjes leren. Dames, hoe gaan we dit aanpakken?

KITTY: We verdedigen deze stad. Maar we moeten het tactisch spelen. Een bende als die van John Wesley Hardin ruikt wetteloosheid vanaf kilometers afstand. Als ze zien dat er geen sheriff is, schieten ze meteen de boel aan gort. We hebben iemand met een ster op zijn borst nodig die als bliksemafleider kan dienen.

SUSANNA: *(wanhopig)* Een sheriff? Kitty LeRoy, heb je buiten gekeken? Iedereen met een stel hersens en een paard is weg! De weinige mannen die nog in het dorp rondlopen, zijn bepaald geen aanwinst voor Gods schepping. Er zijn er welgeteld nog vier over!

JOSEPHINE: *(telt af op haar vingers)* Juist. We hebben Jack Elam, Charley Hanks, Don Knotts en Charles Goodnight. Dat zijn niet bepaald de vier Daltons. Jack ziet zonder zijn dikke brillenglazen

nog geen hand voor ogen. Charley is zo doof als een kwartel; die hoort niets als er geschoten wordt. Don schijt al in zijn broek als je naar hem wijst. En Charles... nou ja, Charles zit vast in zijn eigen stoel, omdat hij te veel spek heeft gegeten.

FANNIE: Nou jaaaaa, wat een treurig rariteitenkabinet. Geen van die sukkels gaat vrijwillig zijn leven wagen en die ster opspelden om het tegen John Wesley Hardin op te nemen. Ze kruipen nog liever terug in de baarmoeder.

KITTY: Vrijwillig? Natuurlijk doen ze dat niet vrijwillig. Daarom gaan we ze één voor één 'uitnodigen'. We hebben een lokkertje nodig. Iets waar geen enkele eenzame, wanhopige sukkel in dit stinkgat 'nee' tegen kan zeggen.

JOSEPHINE: *(kijkt met een schuin oog naar boven, waar Rose en Kate nog altijd angstig op de trap zitten)* En ik denk dat ik wel weet wat dat lokkertje is. Onze 'geheime wapens'.

FANNIE: Ah! Briljant! Rose en Kate! Een beetje goedkope, vrouwelijke verleiding doet wonderen bij dat soort wezens. We beloven die mannen bergen met goud, gratis drank én het 'exclusieve' gezelschap van mijn topmeiden als ze die ster accepteren. Tegen de tijd dat ze doorhebben dat ze oog in oog met John Wesley Hardin staan, hebben ze die eed al getekend met hun eigen bloed!

SUSANNA: *(twijfelend)* Is dat wel... moreel acceptabel, Fannie? We sturen die arme stakkers rechtstreeks de gehaktmolen in.

KITTY: In tijden van oorlog is moraal iets voor de doden, Susanna! *(roept de meiden)* Rose! Kate! Kom eens heel snel hier met die lekkere kadetjes. Jullie hebben een nieuwe missie. We gaan die vier kneuzen een voor een uitnodigen voor een 'sollicitatiegesprek'. En jullie gaan ervoor zorgen dat ze met een gigantische glimlach op hun gezicht ja zeggen tegen de dood. Aan het werk, dames!

(Fannie pakt Rose en Kate stevig bij hun armen en sleurt ze naar de bar. Op de achtergrond slapen de twee jonge werkzoekenden nog steeds.)

FANNIE: *(fluistert sissend)* Luister goed, jullie twee slettebakken. Er is een crisis en jullie gaan fungeren als lokaas. Jullie gaan die vier overgebleven kneuzen uit het dorp, Jack, Charley, Don en Charles, eens héél warm onthalen. Een beetje flirten, een beetje met de wimpers klapperen... hier en daar een aai. Begrijpen we

de opdracht?

ROSE: Eh... flirten? Moet dat? Want Charles ruikt altijd naar schimmelkaas en uien, Fannie. Als ik die moet aanraken bbbbrrrr!

KATE: En die dove Charley? Hij verstaat je alleen als ik mijn lippen in zijn smerige oren duw.

FANNIE: *(slaat theatraal haar hand voor haar voorhoofd)* Hemel, geef me kracht! Jullie moeten je vrouwelijke charmes in de strijd gooien. Jullie moeten ze hypnotiseren met jullie decolleté! En luister goed: ze hoeven vandaag hélemaal nergens voor te betalen. Gratis drank, en gratis... 'vrij worstelen' met jullie.

ROSE: Gratis?! Ben je helemaal van de pot gerukt, Fannie?! Normaal sla je al een vent buiten westen als 'ie een stuiver te weinig neerlegt! Waarom krijgen die vier losers opeens een Vipbehandeling?!

KATE: Precies. Wat is het addertje onder het gras? Die mannen deugen allemaal niet. Wat hebben wij aan die kneuzen?

FANNIE: *(kijkt ze indringend aan)* Een sheriff met een ster op zijn borst? Hardin kan die niet missen, wat ons precies vijf minuten de tijd geeft om John Wesley Hardin van achteren te schieten.

ROSE: *(begint keihard te lachen)* Hahaha! Sheriff?! Die sukkels?! Jack schiet nog eerder zijn eigen geslachtsdeel eraf dan een plunderaar! Dat overleven ze nog geen drie seconden!

FANNIE: Dat is het punt niet, Rose! Zodra ze 'ja' zeggen en die eed afleggen, hebben wij onze officiële stroman. En jullie gaan ervoor zorgen dat ze 'ja' zeggen. Geen gezeur over hun hygiëne of hun gebreken. Jullie doen alsof het de meest sexy cowboys van Texas zijn!

JOSEPHINE: *(roept vanaf de bar met een luide grinnik)* Succes ermee, meiden! Als jullie Charles zover krijgen dat hij uit zijn stoel komt geef ik jullie persoonlijk een bonus!

KATE: *(zucht diep en haalt met tegenzin haar schouders op)* Vooruit dan maar.

ROSE: Oké, oké. Maar als Jack me de hele tijd aanstaart met die jampotglazen van hem, sla ik hem met een koekenpan.

FANNIE: *(wrijft tevreden in haar handen)* Prachtig! Dat is de juiste instelling! Een vleugje goedkope parfum, de decolletés standje 'schandalig', en jullie zijn klaar voor de jacht. Alice, zet de sterke

drank maar alvast klaar. De slachtoffers... eh, de sollicitanten kunnen komen!

SUSANNA: Ik weet het niet. Het voelt niet goed.

ALICE: *(pakt een fles met een schedel en zet het hard op de bar)* Gif.

KITTY: Succes meiden. Wij trekken ons even terug.

(Fannie, Josephine, Kitty en Susanna af. Alice is bezig achter de bar en Billy en Jesse slapen)

Scène 4: De kneuzenverdeling

ROSE: Ik zeg het je, Kate, dit is niet eerlijk! Fannie verwacht dat we ze op schoot nemen en verleiden, maar ik ga die gore mannen met geen mógelijkheid aanraken! Jij pakt vast weer de minst vreselijke vent, en ik zit dadelijk weer met eentje die denkt dat hij Lucky Luke is.

KATE: Doe niet zo dramatisch, Rose. 'De minst vreselijke'? Heb je die vier dorpsidioten weleens goed bekeken? Het is kiezen tussen de pest en de... hoe heet dat ding... die andere ziekte. De... de... de...

ROSE: Cholera?

KATE: Nee. Die met die vlekken. De... waterpokken? Mijn hoofd doet al pijn van het nadenken. Ik wil er géén één aanraken! Geen gelonk, geen gezoen, niks!

ROSE: We moeten ze eerlijk verdelen, Kate! Fannie snijdt onze keel af als ze merkt dat we ze niet verleiden, maar wij zijn niet gek. Vier mannen, twee meiden. Dat zijn er... drie voor jou en één voor mij!

KATE: *(rekent bloedserieus op haar vingers)* Wacht... één, twee... Ja! Dat klinkt logisch.

ROSE: *(zucht lichtjes)* We gaan ze verleiden door ze zó hard af te schrikken dat ze gillend de straat op rennen! Dan hebben wij ons best gedaan, maar willen zij niet meer! Laten we beginnen met Jack.

KATE: Dus Jack is voor jou?

ROSE: Die blinde uil?! Vorige week dacht hij dat de varkenspoot die bij de slager op de toonbank lag mijn hand was! Hij heeft er een minuut lang romantisch in geknepen! Die neem ik mooi niet!

KATE: En hoe zit het met Charles?

ROSE: Als die op mijn tenen gaat staan, kan ik de rest van het jaar niet meer lopen!

KATE: Goed, goed. Charles valt af voor ons allebei. Wat doen we met Charley?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

TONEEL UITGEVERIJ VINK

“Samenspelen” is ons motto